

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Ἐν Ἀθῆναις φρ. 15. — Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 16. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 25.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΦΡΟΥ — ΦΡΟΥ

Τὸ Φαλήρον ἔβαλε τὰ καλά του καὶ μᾶς περιμένει αὐρίον. Εἶναι ὅλον ἥλιος, κύμα καὶ δροσιά. Γαλανὸς οὐρανὸς ἀπὸ πάνω, γαλανὴ θάλασσα ἀπὸ κάτω καὶ μέσ' τῇ μέσῃ οἱ ἐπισκέπται του καὶ τῶν δύο φύλων, εὐμορφοὶ καὶ ἀσχημοὶ, ὀχληροὶ καὶ συμπαθητικοί, ὑποφερτοὶ καὶ ἀνυπόφοροι. Τὸ Κεντρικὸν Ξενοδοχεῖον ἔχει χιλιάδας στρεϊδιῶν ἀνοιγμένων εἰς τὴν διάθεσίν μας. Φροντὶς γίνεταί διὰ τοὺς στομάχους μας πρὸ ἐβδομάδος ἴσως. Ἀπὸ Σμύρνης, ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, ἀπὸ τὸν Βῶλον, ἀπὸ τὴν Κούλουρην ἔφθασαν στρεϊδία καὶ εὐρίσκονται τὴν στιγμὴν αὐτὴν εἰς πλοίαρια, ἐντὸς κοφῶν, περιμένοντα μετ' ἀνυπομονησῆς νὰ τὰ βουφῇξωμεν ἡδονικῶς. Ἀλλ' ἡ πρὸ τοῦ Ξενοδοχείου πλατεῖα ἀναπτύσσει βαθμηδὸν πολλὴν ἀκολασίαν. Ἀπεστενώθη τόσον πολὺ διὰ νὰ μᾶς ἱφίγη εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Ἀφροῦ οἱ διοικηταὶ τοῦ Φαλήρου εἶναι τόσον στενοκέφαλοι, ὥστε νὰ ἀπωθῶσι τὸν κόσμον ἀντὶ νὰ τὸν σύρωσι, ἃς ἀποφύγωμεν ἡμεῖς ἐκείνην τὴν ἀηδὴ πρὸ τοῦ Ξενοδοχείου συμπύκνωσιν, τὴν μεταβάλλουσιν τὸ ὑπαιθρον εἰς αἶθουσαν καφενεῖου τὸν χειμῶνα, καὶ ἃς διαχυθῶμεν καθ' ὅλην τὴν ἄλλην ἀκτὴν, παίζοντες, κυνηγούμενοι, ἀναπνέοντες, φλυαροῦντες.

Σὰς προσφέρομεν τὴν πολυτιμωτέραν ἐκδόουλευσιν. Εἰδοποιούμεν τὴν ἀξιόλογον Διοίκησιν τοῦ Φαλήρου ὅτι οὐχὶ μακρὰν τῆς οἰκίας Κεχαγιά κατὰ τὴν προκλίαν ἀπὸ προχθὲς κεῖται πτώμα ἵππου ὑπὸ μάλιος τινάξαντος τὰ πέταλα, φρικτὸν ἰδεῖν καὶ ὀσφρανθῆναι. Δὲν πιστεύομεν νὰ τὸν ἔβαλεν ἐπὶ τούτῳ ὁ κ. Κεχαγιάς, διὰ νὰ ἀπομακρύνῃ αὐρίον τοὺς λοιποὺς Φαληρεῖς ἀπὸ τὸν χορὸν του!

Νεωτέρη εἰδῆσις. Τὸ πτώμα σηκώθηκε πρὸς πείσμα τοῦ κ. Κεχαγιά. Καταβῆτε ἐλεύθερα.

Καὶ ὁ κ. Βαρουξάκης ὁ χαρτοποιὸς παρακαλεῖται ἀφροῦ ἀναγκάζεται νὰ κάμῃ διώρυγα ἐκεῖ καὶ νὰ διακόπτῃ τὴν συγκοινωνίαν τῆς ἄμμου, νὰ φροντίσῃ περὶ ἐνὸς μέσου διαβάσεως, διότι εἶναι αὐθάδεια νὰ ἐμποδίσῃ τὸν κόσμον νὰ κάμῃ τὸν περίπατόν του εἰς τὴν ἀκτὴν, διὰ νὰ χύγῃ αὐτὸς εἰς τὴν θάλασσαν τὰ βρωμονερά τοῦ Ἐργοστασίου του.

Ἀπόψε ἂν δὲν ἀπατώμεθα πάλιν αἱ δημοκρατικαὶ αἰθουσαὶ τῆς ἀγαθῆς Κυρίας Ῥικάκης, τῆς μόνης ἥτις κατ' ἔτος ἐννοεῖ εἰς εὐρύτερον ὅσον τὸ δυνατόν κύκλον νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν εὐθυμίαν τοῦ σαλονίου τῆς, δέχεται προσωπιδοφόρους. Καίτοι ὑπουργὸς ὁ κ. Ῥικάκης, θὰ δεχθῇ ὅμως, ὡς μᾶς εἶπον, καὶ μασκαράδες τρικουπικούς. Ὡς τοιοῦτοι θὰ πᾶμε κ' ἡμεῖς.

Ὁ γηραιὸς Φόρδ πολιορκεῖ ἐν τινι τῶν μεγάλων χορῶν μίαν νεήλυδα ξανθὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἥτις ὅμως δὲν τέρπεται πολὺ ἀπὸ τὰ πρεσβυτικά του κορμιμμένα.

— Εἶμαι ἀπὸ τοὺς μεγαλειτέρους σας θαυμαστάς, τῇ λέγει.

— Εὐτυχῶς, ἀπαντᾷ ἡ ξανθὴ μας, ἔχω καὶ μικροτέρους.

Οἱ Μεσσήνιοι, καθ' ἃ ἐμάθωμεν, ἐθαυματουργήσαν ἐν τῷ Νέῳ Κόσμῳ. Ἐγένοντο ἐκεῖ μέσα συγκρούσεις, ἐφοδοί, πυροβολισμοί, τραύματα, σπασίματα, ἀπαγωγαί, γῆ Μαδιάμ. Καλὴ ἀρχή!

Ἐξ ὅλων τῶν ἑκατοντάδων προσκεκλημένων αὐτῶν τῶν πέντε ἐξ ὧν οἵτινες δίδουν χοροὺς, ὁ μόνος ἀποδειχθεὶς φιλότιμος ὑπῆρξεν ὁ Ῥουμουνοέλλην κ. Σούτσος, ὅστις ἐπειδὴ προσεκλήθη εἰς ἓνα δύο χοροὺς ἀνταπέδωκε τὴν

πρόσκλησιν δούς τὸν μεγαλοπρεπέστερον ἐξ ὄλων τῶν μέ-
χρι τοῦδε δοθέντων. Οἱ ἄλλοι, οἱ παράσιτοι, πῶς ἀντα-
πέδωσαν τὰς προσκλήσεις καὶ τὸ φαγοπότι; Ἡ εἶναι
καὶ ὁ κ. Μελάς Βασιλεὺς ὥστε νὰ μὴν μπορῇ νὰ τὸν
προσκαλέσῃ εἰς τὸν χορὸν σου; Ἄν καὶ ἐν ἀνωτέρας
σφαίραις καὶ τοῦτο γίνεται.

Τὸ καταθέλξαν τοὺς προσκεκλημένους εἰς τὸν χορὸν
τοῦ κ. Σούτσου ἦτο μία μαγικὴ λυχνία, χύνουσα τόσον
φῶς, ὥστε ἠνάγκαζε πολλοὺς νὰ κλείωσι τὰ μάτια ἢ ν'
ἀποστρέφωσι τὸ πρόσωπον, διότι παρῆγε ἐντύπωσιν γαρ-
γαλιστικὴν εἰς τὰ νεῦρα μέχρι δυνατῶν γελῶτων.
Ἡ μαγικὴ λυχνία ἦτο... ἡ φάτσα τοῦ κ. Σορδόνη!

Εἶχε καὶ ἄλλο κωμικὸν ὁ χορὸς οὗτος. Ἦσαν ἐξ ἀνάγκης
προσκεκλημένοι καὶ ὅλοι οἱ τυχόντες ἐν τῷ Ξενοδο-
χείῳ τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας, ὅπου ἐδόθη ὁ χορὸς, ξέ-
νοι, διότι ἄλλως δὲν ἐννοοῦσαν νὰ τὸ κουνήσουν ἀπὸ τὰ
δωμάτια καὶ τὰς αἰθούσας των.

Μεταξὺ τῶν ἐξ ἀνάγκης προσκεκλημένων ἦτο καὶ ὁ
φίλος μας Ἀνδρέας Κουμπουόνης, ἐχόρευε δὲ χωλὸς, φὸν
Κολοκοτρώνη εἰκνῶς.

Ἐξ ὄλων τῶν δημάρχων τῆς ἐλληνικῆς γῆς, μόνος ὁ
δήμαρχος Βόλου κ. Κερτζῆς συνεχάρη τὸν Βασιλέα ἐπὶ
τῷ αἰσίῳ τοκετῷ τῆς Βασιλίσσης. Ἄν δὲν ἔχη παρά-
σημο, νὰ τοῦ δοθῇ, παρακαλοῦμεν καὶ θὰ μᾶς ὑποχρεώ-
σητε μὲ τὸ παραπάνω.

Ἡ Ἐφημερὶς ἀπὸ τινος ἐξήλευσε δόξαν Τηλεγράφου.
Οὕτω προχθὲς γράφει ὅτι: ἐν τῷ χωρίῳ Μοῦλκι γενησο-
μένων ἀνασκαφῶν ἀνεκαλύφθη λέων μακρὰνινος κτλ. Τὸ
αὐτὸ ἐσπέρας τὸ αὐτὸ διάφορον μὲ τὰς αὐτὰς λέξεις ἀ-
νετύπωσεν ὁ Αἰὼν.

Ὅπου ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ συγγραφεὺς πρέπει νὰ εἶναι
Μαριάτης.

Περιέπεσαν εἰς χεῖράς μας φυλλάδιον τοῦ Βοτανικοῦ
κ. Πονηροπούλου, τοῦ ἐκδότος ἐσχάτως *Φυτολογίας*.
Ἐν σελίδι 4ῃ ἀναγινώσκουμεν: «Ἄλλ' οὔτε τούτου ἡμεῖς
εἴμεθα οἱ κατάλληλοι, οὔτε τὸ βραχὺ τοῦ χρόνου κατα-
νεύει πρὸς τοῦτο, ἐφ' ᾧ διὰ βραχέων μόνον τὰ περὶ τῆς
γεωργίας τῆς μητρὸς τῆς καὶ τροφῆς πικρῶν τῶν ἄλ-
λων τεχνῶν διὰ βραχέων θέλομεν θίξει, εἰς αἰσιώτερον
καὶ κάρρωνας ἡμῶν βραχίονας ἐπευχόμενοι τὴν
ζῶα εἰρημένην ὑψηλὴν λειτουργίαν.»

Ἄς εἰσαχθῇ λοιπὸν μεταξὺ ἄλλων καὶ ἡ φράσις: «αὐ-
τὸ χρῆζει μπράτσων Πονηροπούλου.»

*

Ἐν τῷ αὐτῷ φυλλάδιῳ ὁμιλῶν περὶ τῆς ἐν Τύρινθι
γεωργικῆς σχολῆς γράφει περὶ μιᾶς ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς
σχολῆς δάφνης τὴν ὁποίαν εἶχε φυτεύσει αὐτὸς ὁ Κα-
ποδίστριας, «ἥτις (δάφνη) ἐρημος μείνῃ καὶ σειο-

μένη ὑπὸ τοῦ ἀνέμου εἰκονίζει μουρμουρισμὸν θρήνου διὰ
τὸν ἀπορφανισμὸν τῆς Γεωργίας».

Προκειμένου περὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν ἐν τῷ Δημοτικῷ
Νοσοκομείῳ συμβαινόντων, ἐνεκα σκέπτου τῆς μνήμης
μας ἀντὶ τοῦ περισπουδάζοντος φίλου μας ἱατροῦ κ. Βάφρα
ἀνεφέραμεν τὸν ἐράσμιον φίλον μας ἱατρὸν κ. Βάμβαν·
Ὁ κ. Βάμβας, ὡς γνωστὸν, πρὸ πολλοῦ μίαν ἰδέαν ἔχει,
λίαν ἀξιώπαινον, τὰ Σχολιακὰ Ταμειευτήρια. Χάριν αὐ-
τῶν δύναται νὰ γίνῃ καὶ δάσκαλος ἀπὸ ἱατροῦ.

Ἡ διατίμησις τῶν ψαριῶν σηκώθηκε! Καὶ χθὲς ἀπὸ
4 δρ. καὶ κάτω δὲν εὐρίσκοντο ἐν τῇ ἀγορᾷ ψάρια. Δὲν
μᾶς λέτε κύριε Διευθυντὰ Γραμματεῦ καὶ Σκελλαριάδῃ,
πῶς ἐξηγεῖται αὐτὴ ἡ ἐκ μέρους σας ἄρσις τῆς διατιμῆ-
σεως; Τί λόγους εἶχατε νὰ τὴν διατάξῃτε καὶ τί λό-
γους νὰ τὴν ἀνακαλέσῃτε; Ἐπιθυμοῦμεν νὰ μᾶς λύσητε
τὴν ἀπορίαν αὐτὴν ἥτις, ἐνόςφω μένει ἀπορία, δὲν τιμᾷ
διόλου τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας.

Ἐνεκα τῆς πληθύος τῆς ἀποκρηάτικης ὕλης, ἡ συνέ-
χεια τῆς ἐπιφυλλίδος *Κακὴ ὥρα* ἀνεβλήθη εἰς τὸ προσε-
χές.

Τὸ πάθημα τοῦ κ. Σιοῦμαν βεβαίως μᾶς ἐλύπησεν.
Ἀλλὰ περὶ τοῦ κινήματος τῶν ἐπιτεθέντων κατ' αὐτοῦ
φοιτητῶν δὲν δυνάμεθα ν' ἀποφνηθῶμεν πρὶν ἢ ἐξακρι-
βωθῶσιν αἱ λεπτομέρειαι. Διότι εἰς τοιαύτας σκηνὰς αἱ
λεπτομέρειαι κυρίως κανονίζουν τὴν κρίσιν. Ἐπὶ τοῦ πα-
ρόντος ἔχομεν δύο ἀξιολύπητα γεγονότα, τὴν ἐπίθεσιν
τῶν φοιτητῶν καὶ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἀνταποκριτοῦ. Ὁ
τελευταῖος, ὅστις καὶ ἐπολιτογραφήθη «Ἕλληνας καὶ μεθ'»
Ἑλλήνων πάντοτε συναναστρέφεται καὶ ἀπὸ πολλοῦ εἶναι
ἐνταῦθα καὶ τὸν ἐλληνικὸν χαρακτήρα φαίνεται σπουδά-
σας, ἀποροῦμεν πῶς ἔγραψε τόσας ἐλαφρότητας, τόσας
ἀνύπαρκτα πράγματα, τόσας προσβολὰς ἐναντίον τῆς πα-
νεπιστημιακῆς νεολαίας. Ὑπὸ τὴν ιδιότητα μόνον τοῦ
πολιτογραφηθέντος «Ἕλληνας» ἔπρεπε νὰ ἐντραπῇ νὰ γρά-
ψῃ τοιαῦτα, τὰ ὅποια δὲν ἦτο δυνατόν νὰ παρέλθουν
ἀπαρτήρητα, οὔτε νὰ μὴ ἐρεθίσουν τὴν μάλλον εὐέξα-
κτον ἡλικίαν. Ἐπρεπε νὰ περιμένη τὰς σκηνὰς αὐτὰς ὁ
κ. Σιοῦμαν, σκηνὰς αἰτινῆς καὶ ἄλλου ὥσως θὰ ἐλάμβανον
χώραν, διότι ἡ νεολαία εἶναι πανταχοῦ νεολαία, καὶ
πρὶν ἢ προσφερθῇ κατὰ τοὺς κανόνες τῆς ἱπποσύνης
ἀφίνεται εἰς τὰς πρώτας ὀρμὰς τῆς.

Βεβαίως ὑπῆρχον ἄλλα μέσα ἱκανοποιήσεως διὰ τοὺς
κυρίους φοιτητάς. Μία ἀπὸ κοινοῦ φερ' εἰπεῖν διακμηρύ-
ρησις των ἐναντίον των κατ' αὐτῶν φλυαρηθέντων θὰ
ἦτο ἀξιοπρεπέστερα. Καὶ ὁ προσβολὴν αὐτοὺς θὰ ἡσθά-
νετο περισσώτερον τὸ σφάλμα τοῦ ἀπὸ τὴν ἐπίθεσιν.
Προκλήσεις μονομαχίας θὰ ἦσαν ἐπίσης ἄλλο μέσον ἱκα-
νοποιήσεως. Ἀλλὰ καθεὶς τὸς ἔχει τὰ ἔθιμά του. Καὶ
ἡ μονομαχία εἰσέτι δὲν ἐνεφυτεύθη εἰς τὸν φοιτητικὸν
βίον τῶν Ἑλλήνων, ὡς εἶναι διαδεδομένη ἐν Γερμανίᾳ.
Ἀκριβῶς δὲ τοῦτο γνωρίζων ὁ κ. Σιοῦμαν ἔπρεπε νὰ
εἶνε προσεκτικώτερος. Ὅπως δὴποτε εἴμεθα πάλιν τῆς
ιδέας ὅτι οἱ φοιτηταὶ ὠρεῖλον νὰ φανοῦν ἀξιοπρεπέστεροι
ἀπέναντι τοῦ ὑβριστοῦ των· ἐκτὸς ἐκείνου, κατὰ τινὰ ἐκδο-

σιν, ὁ ὑβριστὴς εἰς τὸν πρῶτον ἐκείνων λόγον ἐπέδειξε τὸ *rébôlber*, προσθεὶς τὴν γαλλικὴν φράσιν: Vous connaissez ce système? Δι' ὅλα αὐτὰ ἀναμένομεν νὰ φωτισθῶμεν ἐκ τῶν ἀνακρίσεων.

Εὐχαρίστως δημοσιεύομεν τὴν κάτωθι δήλωσιν τοῦ συναδέλφου Διευθυντοῦ τῶν *Νέων Ἰδεῶν*. Δὲν εἶναι διόλου τίμιον ἢ ἐξ ἐνέδρας ἐπιθεσις ἐναντίον τῆς τιμῆς προσώπων. Αὐτοὶ οἱ κύριοι ὁμογενεῖς οἱ νομίζοντες ὅτι τ' ἀγοράζουσιν ὅλα, πρέπει νὰ φέρονται εὐλαβέστεροι ἐν τῇ νέᾳ κοινωνίᾳ εἰς ἣν παρεισέφησαν, διότι ἡ κοινωνία αὐτὴ οὐδέποτε ἐλάτρευσε τὸ χρῆμα, ὥστε νὰ τοὺς ἀνέχεται παρεκτρεπομένους. Περιμένομεν τὴν ἀπάντησίν των διὰ νὰ ἐπανεέλθωμεν ἢ ὄχι.

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΑ.

Ὅταν ὁ Θεὸς ὑπάνδρευσε τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὕαν, ὁ διάβολος, μετημφιεσμένος εἰς ὄφιν, παρουσιάσθη εἰς τὴν προμήτορά μας ὑπὸ τὸ δένδρον τῆς γνώσεως. Οὐδεὶς γνωρίζει ἀκριβῶς τί ἐπραξάν ἡ Εὕα καὶ ὁ διάβολος κατὰ τὴν πρῶτην ἐκείνην συνέντευξιν, ἀλλὰ ὑποθέτω ὅτι ἐχόρευσαν . . . τὸ πηδυκτὸ ἢ τὸ συρτό. Ὁ ιστοριογράφος ὅμως τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης δὲν τὸ εἶδε, διότι, ὡς φαίνεται, ὁ δῆμαρχος τοῦ Παραδείσου δὲν ἐφρόντισε νὰ φωτίσῃ τὸ δένδρον τῆς γνώσεως διὰ πολυχρῶμων χαρτίνων φαναρίων.

Καὶ αὕτη, ὁμολογουμένως, εἶνε ἡ πρώτη μασκιράτα.

Ἡ δευτέρα ἔγινε ὅτε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, μετεμφιεσμένον εἰς περιστερὰν, ἐπεκάθησε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ βαπτιζομένου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τί φρόνιμα ποῦ ἐσκέφθη, — παρατηρεῖ ὁ ἀνώνυμος καὶ ἀνέκδοτος σχολιαστὴς τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου, — καὶ παρουσιάσθη ἐν εἵδει πυρίνων γλωσσῶν εἰς τοὺς συμποσιάζοντας ἀποστόλους! — Ἐὰν καὶ τότε ἤθελεν ἐμφανισθῇ ἐν εἵδει περιστερᾶς, δὲν ἤξούρομεν ἂν θὰ ἐγλύτονε ἀπὸ τὸ ψήσιμο.

— *Beati qui moriuntur in domino* — λέγει ἡ Γραφή. Καὶ ὁ Θεολόγος Κ. . . Σ. . . διερμηνεύων καὶ ἀκολουθῶν τὸ λόγιον τοῦτο, φορεῖ καθ' ἐσπέραν δόμνον καὶ πεθαίνει ἀπὸ τὸν χορὸν γιὰ τὸν χορὸν.

Ἡ *Πεμπὲ Χαροῦ* ἠρώτα τὸν κ. Σ. . . πῶς νὰ μετεμφισθῇ διὰ νὰ μὴ τὴν γνωρίσουν εἰς τὸν χορὸν τῆς Εὐτέρης. . .

— Ὡς τιμὴ γυναικᾶ, τῇ ἀπεκρίθη ὁ κ. Σ.

Μετὰ τὰς καλλιτεχνικὰς καὶ βιομηχανικὰς ἐκθέσεις Βιέννης, Παρισίων κτλ. — ἀγγέλλεται μουσικὴ ἐκθεσις ἐν Μεδιολάνοις τῆς Ἰταλίας. Τοῦτο μαθὼν ὁ στραβο-

Γιάννης, ποῦ παίζει *τούμπανο* εἰς τὴν Πλατεῖαν τοῦ Ψυρῆ, ἀνεφώνησεν:

— Δόξα τῷ Θεῷ ποῦ ἐκανοποιήθημεν ἐπὶ τέλους καὶ ἡμεῖς οἱ μουσικοὶ!

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ διορθόνομεν καὶ μίαν τυπογραφικὴν ἀπροσεξίαν, παρεισφρήσασαν εἰς τῆς *Χιονοιαῖς* μας τοῦ ἄλλου φύλλου. Ἐπρόκειτο περὶ ζώων καὶ διπλωματίας καὶ κατὰ πλεονασμὸν ἐτέθη ἡ λέξις: ἑλληνικῆς. Ἐφ' ᾧ καὶ τὴν ἀποσύρομεν.

Fra Diavolo

ΔΗΛΩΣΙΣ.

Προκαλῶ κατηγορηματικῶς τοὺς κυρίους Μενέλαον Νεγρεπόντην καὶ Βασίλειον Μελάν, τὸν μὲν γαμβρὸν, τὸν δὲ γυναικαδέλφον τοῦ ἐν Ταυγανίῳ ἐπὶ ἐγκλήμασι προφυλακισθέντος καὶ κατηγορουμένου Μαρκῆ Βαλιάνου νὰ δηλώσωσιν, ἐὰν ἦναι τίμοι ἄνθρωποι καὶ ἐννοοῦν νὰ ἔχουν τὴν εὐθύνην τῶν πράξεών των, ἐὰν ἀληθεύῃ **ναὶ ἢ ὄχι**, ὅτι αὐτοὶ διαδίδουσιν, ὅτι ὁ διευθυντὴς τῶν *Νέων Ἰδεῶν* ἐζήτησε παρὰ τοῦ πρώτου 4000 φράγκα, ἵνα μὴ δημοσιεύσῃ τὰς περὶ Μαρκῆ Βαλιάνου καταχωρισθείσας ἐν ταῖς *Νέαις Ἰδέαις* ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνταποκρίσεις καὶ ὅτι ἐδημοσίευσεν αὐτὰς λαβὼν τὸ ποσὸν τοῦτο ἀπὸ τὸν κ. Γεράσιμον Κούμπν.

Ἀθήνησι τὴν 6 Φεβρουαρίου 1882.

Ὁ διευθυντὴς τῶν *Νέων Ἰδεῶν*

Θ. Ἀγγελόπουλος Ἀθάνατος.

Η ΕΤΑΙΡΙΑ

ΤΟΥ ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ

γνωστοποιεῖ ὅτι,

Σήμερον ἀπὸ τῆς 1—7 μ. μ. ἐξ ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν θ' ἀναχωρῶσιν ἀμαξοστοιχίαι καθ' ἐκάστην ἡμίσειαν ὥραν. Ἐπίσης αὖριον (Καθαρὰν Δευτέραν) ἀπὸ τῆς μεσημβρίας μέχρι τῆς 7 μ. μ. ὅλαι δὲ αἱ ἀμαξοστοιχίαι ἀπὸ τῆς 5 τῆς πρωίας μέχρι τῆς 11 τῆς ἐσπέρας θὰ διέρχωνται διὰ Φαλήρου διὰ τὰ **κούλουμα**.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Πολιτικοῦ Νοσοκομείου ἢ *Ἑλπίς* γνωστοποιεῖ ὅτι πάντα τὰ δημοσιευθέντα περὶ δηλητηριάσεων καὶ λοιπὰ ὡς διαπραχθέντα ἐν τῷ Νοσοκομείῳ τούτῳ, εἰσὶ ἐντελῶς ψεύδη ἀναίσχυντα· καὶ ὅτι ἀναμένει τὸ πέρας καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργουμένων κατ' ἐπίμονον αἰτησίαν τῆς ἀνακρίσεως, ἵν' ἀπαιτήσῃ τὴν αὐστηρὰν τιμωρίαν τῶν συκοφαντούντων οὕτως ἀνηθίκως τὸ φιλανθρωπικὸν τοῦτο κατὰστημα.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Διευθνήσεως τοῦ Πολιτικοῦ Νοσοκομείου).